

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXXII. Multitudo, Multum, Paucitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

catur ac si causa ipsius propria fuisset, eaque utilis & necessaria; tali enim casu (inquit) non tam est aliena quam propria causa, quando de necessitate, utilitate & honore ipsius mariti agitur, per ea quæ not. Bald. & Cuman. *ad d. l. quamvis. ff. solut. matrim.*

IX.

Mulieris caput est vir, *c. duo 12. extr. de despons. impub. c. 1. extr. de frigid. & malefic.*

X.

Mulier secundo nubens non retinet privilegia prioris mariti. *10. C. de nupt. amittit quoque usumfructum à marito relictum l. 1. C. de secund. nupt. & filiis prioris matrimonii arrhas à primo marito datas servare tenetur: Valasc. consult. 16. n. 1. atque si tutrix fuerit, tenetur ad reddendas rationes. L. 1. C. de eo qui protut.*

CAP. LXXI. Multiplicatio.

Axioma 1.

Entia præter necessitatem non sunt multiplicanda. Menoch. *conf. 125. num. 5. & seq. ubi vid. Exemph.*

II.

Multiplicatio verborum non mutat substantiam rei, Mantio. *de Conject. ultim. volunt. lib. 9. cap. 6. num. 20. per l. pediculis 38. S. Labeo. ff. de aur. legat.*

Declara hoc procedere in terminis habilibus, ac verum esse in multiplicatione non necessaria, ut in synonymis, in enumeratione singularum specierum, postquam dispositum est de genere universo, Bart. *in d. S. Labeo.* Secus in ultimis voluntatibus. In his enim si testatores utuntur pluribus verbis, singula verba attendenda erunt, si quidem unum poterit exponere aliud, ex quibus simul consideratis fieri potest diversa resolutio in casu proposito, *l. si Titia cum testam. 34. ff. de legat. 1. l. Titia 19. §. qui Mario 1. ff. de annua legat. l. nummis 75. de legat. 3. Joh. Matth. Canal. inter conf. illustr. tom. 3. conf. 23. n. 26.*

CAP. LXXII. Multitudo, Multum, Paucitas.

Axioma 1.

Quod multorum commune est, id nemini curæ esse solet, Aristot. *2. Polit. Wesenb. in parat. ff. de admin. & peric. tutor.* Quapropter in materia administrationis tutelæ, ait Ulpian. *in l. 3. §. 6. ff. de administ. tutor. ne tutela per multos spargatur, facilius esse ut unus tutor actiones exerceat & excipiat, add. & l. 1. C. de offic. præf. urb.*

II.

Id quod de multis dicitur, ad omnes trahi

non oportet, Tiraquell. *de jure primog. quest. 6. num. 18.* addi huc potest differentia plurium & multorum, quod sub numero plurium non sint pauciores quam duo, *l. ubi numerus 12. ff. de testib. sub multis autem non pauciores quam tres intelligi debeant. l. 1. §. hoc rescriptum. 29. ad SC. Syllan. l. 85. ff. de V. S. l. de testatio 40. §. fin. eod. Bart. in l. Prætor. 4. num. 1. ff. de vi bon. rapt.*

III.

Propter multitudinem detrahare oportet se-
veritati, *cap. ut constitueretur 25. dist. 50. c. p. non potest 23. quest. 4. c. dilectus 30. extr. de si-
monia cap. quoniam 20. extr. eod. cap. ordinatio-
nes 9. quest. 1. Multitudini enim parcendum,
c. latores 4. extr. de cler. excomm. vel caute cor-
rigi debet, cap. 1. dist. 44. siquidem ea facile di-
ctum unius leve sequitur. cap. cum in juventute
12. extr. de purgat. Canon. Unde & dispensatio-
nem ea inducere dicitur, cap. sane 2. extr. de
temp. ordinand. Ubi alias non dispensaretur,
c. quoniam 4. extr. de simon. multitudo igitur
levissimis admonitionibus frangenda, pauci-
tas vero asperè corrigenda, cap. 1. dist. 44.*

IV.

Multitudo peccantium non pariter erroris pa-
trocinium, *l. 46. §. ult. de jure fisci. Gellius lib. 10. Noct. Attic. cap. 19.* Unde dici solet, quod multitudo numerosa plerumque nihil habet honesti, Novell. *10. in fin. & multitudo personarum inutilium vitanda sit, cap. tales 4. dist. 23. & multitudo testium effrenata dicatur, si ultra quadraginta testes sint, cap. cum causam 37. extr. de testib. nec eam iudex respicere debeat, sed potius honestatem & opinionem testium, c. in nostra 32. extr. eod. & sinceram testimoniorum fidem & testimonia, quibus potius lux veritatis affluit, cap. si testes in pr. 4. quest. 2. siquidem ut scribit Arist. 4. Met. 5. τὸ ἀληθὲς ἐπὶ πολλῶν κρείσσοναι προσήκει ἢ δὲ ὀλιγότητι. Veritas nec multitudine nec paucitate æstimanda, vid. Cujac. *in recit. ad tit. C. de necess. hered. inst. p. 768. C. Adhib. Elect. nostr. à Scalig. pag. 429.* Male ergo Bellarminus Ecclesiæ veritatem ex multitudine æstimandam esse docet, *lib. 4. de Eccles. cap. 7.* contra quem à D. Gerhardo inducitur, *in pro-
am. confess. Cathol. p. 3. §. tertio.* Quod Libe-
rius Romanus Episcopus olim Constantio Ari-
ano respondit, cum ipsi objiceretur: Quota
pars tu es orbis terrarum, qui solus facis cum
homine scelerato (Athanasium ita appellans)
& orbis terrarum & mundi totius pacem dissol-
vis? non diminuitur, inquit, solitudine mea
verbum fidei: Nam & olim (apud Daniele) tres
tantum inventi fuere, qui adorationi resis-
terent.*

V.

Multorum factum non vitiatur propter
paucos, *c. ult. extr. de procurat. quia ut ait Apol-
lon. πολλῶν δὲ τε μὴδὲ ἀπείρων mul-
torum consilium plerumque melius
videtur.*

CAP.